

N:o 64.

Ank. till Riksd. Kansli den 10 Maj 1880, kl. 12 midd.

Memorial, i fråga om godtgörande af arbete med den s. k. jernvägshypoteksfondens förvaltning.

(R. A.)

I en den 2 nästlidne April till Stats-Utskottet afläten skrifvelse hafva fullmäktige i Riksgäldskontoret förmält, att bildandet och förvaltningen af den utaf sistlidne års Riksdag beslutade jernvägshypoteksfond samt handhafvandet af de utaf denna fond föranledda bestyr naturligtvis måst medföra tillökning i Riksgäldskontorets göromål samt att med anledning häraf fullmäktige i Riksgäldskontoret till en början, från och med tredje qvartalet af sistlidna år, på grund af 57 § af det senast för Riksgäldskontoret utfärdade reglemente, beslutat den förhöjning i fullmäktiges deputerades arfvoden, som synts af berörda förhållande påkallad, hvilken förhöjning dock, enär fondens handhafvande ej tillhörde Riksgäldskontorets egentliga verksamhetsområde, ansetts ej böra med statsmedel bestridas, utan anvisats att utgå från fondens egna inkomster.

Fullmäktige skulle, på sätt de vidare anfört, icke hafva tvekat att i sammanhang härmed tillerkänna äfven de kontorets tjenstemän, hvilka till följd af fondens bildande och förvaltning fått vidkännas ökad arbete, en lämplig ersättning derför, så framt ej reglementet synts lägga hinder i vägen för en dylik utbetalning. I reglementets 30 § förekomme nemligen ett stadgande, att, förutom det deri omförmälda anslag till belöning för extra arbeten och uppmuntran för extra ordinarier, fullmäktige ej egde att tilldela betjeningen vid Riksgäldskontoret hvarken ljuspenningar

eller andra arfvoden än de i aflöningsstaterna och reglementet särskildt bestämda eller medgifna.

Om än med detta stadgande rätteligen ej torde afses annat än dispositionen af *Riksgäldskontorets* medel och ersättning för arbeten i *Riksgäldskontorets* tjenst, hade fullmäktige likväл, med hänsyn till berörda stadgande, ansett sig ej kunna eller böra tilldela ofvan omförmälda tjenstemän den godtgörelse för deras af jernvägshypoteksfonden föranledda bestyr, som synts fullmäktige billig och af förhållandena påkallad. Fullmäktige, som fördenskull funnit sig böra hänskjuta frågan under Riksdagens pröfning, hafva härvid fäst uppmärksamheten derpå, att beviljandet af en sådan godtgörelse ej för staten medförde någon utgift, enär, enligt de för ifrågavarande fond gällande, af fullmäktige iakttagna stadganden, lånevilkoren skulle bestämmas och jemväl blifvit bestämda sålunda, att staten erhölle full ersättning för de ränte- och öfriga utgifter, som statens för ifrågavarande ändamål gjorda upplåning medförde.

Det för ändamålet behöfliga belopp hafva fullmäktige ansett kunna bestämmas till högst 1,500 kronor för år, räknadt från tiden för fondens bildande. Deremot hafva fullmäktige, med afseende å göromålens vexlande beskaffenhet, ej kunnat underställa Riksdagens pröfning beloppets fördelning mellan de olika tjenstemännen.

Fullmäktige hafva alltså hemstält, att Stats-Utskottet behagade hos Riksdagen föreslä, att Riksdagen måtte förklara ofvan omförmälda, i reglementets 30 § förekommande stadgande ej utgöra hinder för fullmäktige att, intill dess annorlunda kunde vara förordnadt, af jernvägshypoteksfondens inkomster använda ett belopp af högst 1,500 kronor för år, räknadt från tiden för fondens bildande, till godtgörelse af ökad arbete för vissa kontorets tjenstemän i följd af densamma bildande och förvaltning.

Utskottet har, vid pröfning af detta ärende, ej förbisett, att enligt reglementets 30 § fullmäktige ega att till, bland annat, belöning för extra arbeten använda 5,000 kronor årligen, ävensom att fullmäktige i vissa fall ega att till tjenstgöring inkalla å indragningsstat förflyttade tjenstemän och sålunda bereda ökade arbetskrafter.

Med afseende likväл å förevarande utgifts undantagsbeskaffenhet har Utskottet, utan att ingå i pröfning af eller hos Riksdagen föreslä något visst belopp för godtgörelsen af nu ifrågavarande arbete, ansett sig kunna förorda fullmäktiges framställning till bifall på det sätt att hvad sålunda kommer att utgå bör ur det i 30 § anvisade anslag utbetalas, men af jernvägshypoteksfonden anslaget godtgöras, så att dels, enligt reglementets 15 § mom. e, staten erhåller ersättning för denna, af jernvägs-

hypoteksfonden föranledda utgift, dels ock nyssnämnda, äfven för andra ändamål behöfliga anslag ej varder genom disposition derur af medel för jernvägshypoteksfondens räkning förminskadt, utan genom godtgörelse från nämnda fond för hvad derifrån utgått till godtgörande af det af densamma föranledda arbete bibehålls vid det belopp, som för godtgörande af arbeten för Riksgäldskontorets egen räkning kan vara erforderligt.

Utskottet hemställer alltså,

att fullmäktiges förevarande framställning må på det sätt bifallas, att Riksdagen förklarar det i § 30 af nu gällande reglemente för Riksgäldskontoret förekommande stadgande, att, förutom det deri omförmälda anslag å 5,000 kronor, fullmäktige icke ega tilldela betjeningen vid Riksgäldskontoret andra arfvoden än de i aflöningsstaterna och reglementet särskildt bestämda eller medgifna, ej utgöra hinder för fullmäktige att, räknadt från tiden för jernvägshypoteksfondens bildande, intilldess annorlunda kan varda förordnad, använda ett till godtgörande af ökad arbete för vissa kontorets tjenstemän i följd af fondens bildande och förvaltning erforderligt belopp, sålunda att detsamma bör ur omförmälda anslag utgå, men af jernvägshypoteksfondens inkomster anslaget godtgöras.

I händelse af bifall härtill,

torde Utskottet få sig uppdraget att derom meddela fullmäktige nödig underrättelse.

Stockholm den 10 Maj 1880.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.